

— Skal artikel 5, stk. 6, i direktiv 2008/48 fortolkes således, at den er til hinder for, at fyldestgørende forklaringer til forbrugeren kun fremgår af kontraktoplysninger i kreditaftalen, uden at der udfærdiges et specifikt dokument?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Appel iværksat den 12. august 2013 af Donaldson Filtration Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. maj 2013 i sag T-396/11 — ultra air GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (ved rechtsanwältinnen N. Siebertz, M. Teworte-Vey og A. Renvert)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og ultra air GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom (Anden Afdeling) af 30. maj 2013 i sag T-396/11 ophæves, og følgelig forkastes ultra air GmbH's søgsmål med påstand om annullation af afgørelse af 18. maj 2011 truffet af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 374/2010-4).

— ultra air GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen iværksat til prøvelse af Rettens afgørelse følgende i det væsentlige gjort gældende:

1) Der er ikke foretaget en vurdering af indsigelsen om misbrug af rettigheder som generelt juridisk begreb.

Retten har i den appellerede dom begået en retlig fejl, idet den ikke — i strid med Domstolens retspraksis — har taget hensyn til den omstændighed, at det generelle juridiske begreb vedrørende indsigelsen om misbrug af rettigheder, der tillader og forudsætter en vurdering af omstændighederne i det foreliggende tilfælde, ligeledes skal overholdes i Fællesskabets varemærkeret. Retten har tværtimod begrænset sig til at fastslå, at proceduren i henhold til bestemmelserne i artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 56,

stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 (¹) om EF-varemærker er udtryk for *actio popularis*, og den har derfor ikke foretaget en vurdering af de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde.

Retten har i denne forbindelse set bort fra den omstændighed, at selv om lovgiver har udformet proceduren om et varemærkes ugyldighed i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 som *actio popularis*, forhindrer dette imidlertid ikke en hensyntagen til indsigelsen om misbrug af rettigheder som et generelt juridisk gældende begreb, der også skal overholdes i Fællesskabsretten.

Den omstændighed, at utilbørlige begæring er udelukket, indebærer således ikke, at der indføres en forpligtelse til at godtgøre en søgsmålsinteresse hos den person, der har fremsat begæringen om ugyldighed, og medfører derfor ikke, at handleevnen er begrænset af vedtagelsen af visse yderligere betingelser. Den omstændighed, at lovgiver har udformet proceduren om et varemærkes ugyldighed i form af en procedure efter anmodning, og det netop ikke er muligt at *ex officio* annullere et registreret varemærke, taler desuden for relevansen af indsigelsen om misbrug af rettigheder i henhold til artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

2) Der er ikke foretaget en vurdering af de konkrete omstændigheder i det foreliggende tilfælde.

For så vidt som Retten har afvist over for sagsøgeren at tage hensyn til indsigelsen om misbrug af rettigheder som generelt gældende begreb, har den ikke undersøgt de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde, som ifølge begæringen om ugyldighed af varemærket »ultrafilter international«, CTM 001121839, der er indgivet af ultra air GmbH, forekommer at indebære misbrug.

Indgiveren af ugyldighedsbegæringen har ved sin egen brug af det anfægtede varemærke således til hensigt at anvende omdømmet af det varemærke, denne anfægter, ved bevidst at vildlede den relevante kundekreds og at give det urigtige indtryk, at indgiveren indgår i traditionen for sagsøgerens velrenommerede forgænger.

Retten har heller ikke på tilstrækkelig vis undersøgt rollen for bestyreren af ultra air GmbH som indgiver af begæringen om ugyldighed af varemærket »ultrafilter international«, der under sin funktion hos sagsøgeren var personligt eneansvarlig for proceduren for registrering af varemærket, som han i dag anfægter. Han har personligt indgivet alle de dokumenter, der skal forelægges i registreringsproceduren, for at godtgøre varemærkets indtrængning i offentligheden og har oven i købet delvis udarbejdet dem selv, og disse dokumenter var altid omfattet af dennes ansvar.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave), EUT L 78, s. 1.